

ماسک بزن برای زنده مانی

صفحه ۷

رعایت نکند جریمه می شوید

صفحه ۷

عوارض آلایندهی صنایع، کمک کننده فعالیت های محیط زیست

صفحه ۴

با وخامت یا مرگ دونالد ترامپ در اثر ابتلا به کرونا چه اتفاقی خواهد افتاد؟

آل کثیر: متأسفانه نمی توان هیچ کاری با لابی بازی انجام داد

صفحه ۶

نویسندگان ایرانی آثار و فعالیت های ماندگار

ایرانی در سفارت ایران در برلین را به عهده گرفت. او به مدت هشت سال این مسئولیت را بر عهده داشت، تا اینکه در سال ۱۹۳۱ به دفتر بین المللی کار وابسته به جامعه ملل در ژنو پیوست. وی پس از بازنگشتن از آنجا در سال ۱۹۵۶ تا پایان عمر همچنان در ژنو اقامت داشت. جمالزاده در سال ۱۹۶۵ نامزد جایزه نوبل ادبیات نیز شد.

جمال زاده پس از بازنگشتن به ایران بازنگشت بلکه در ۱۳۳۵ خورشیدی از برلن به ژنو رفت و برای همیشه در ژنو ماندگار شد و در دانشگاه این شهر به تدریس زبان و ادبیات فارسی مشغول شد. وی با وجود آن که مدتی طولانی در ایران زندگی نکرد اما همه آثار و نوشته هایش درباره ایران و به زبان فارسی و گسترده کردن دانش ایرانیان بود. علی رغم اینکه در رشته حقوق تحصیل کرد ولی درباره حقوق مطلبی ننوشت.

مرگ:

وی در ۱۷ آبان سال ۱۳۷۶ در ۱۰۵ سالگی در یک آسایشگاه سالمندان در ژنو، سوئیس درگذشت. در مطالب درسی ادبیات سال دوم دبیرستان از ایشان سخن گفته شده است. مقبره وی در بلوک ۲۲ قبرستان پتی ساکونه ژنو قرار دارد، ناگفته نماند پس از درگذشت وی ۲۶ هزار برگ از نامه ها، دست نوشته ها و عکس های او در خانه اش به سازمان اسناد ملی تحویل داده شده است.

گروه ادبیات، شعر و داستان سراج
مریم محبوبی

را به رشته تحریر درآورده است و از این میان، آن هایی که در مجله کاوه منتشر شده اند، جدی تر و علمی تر هستند. در ادامه به برخی از آثار وی اشاره می شود: عمو حسینی، سر و ته یه کرباس، دارالمجانین زمین، ارباب، دهقان، صندوقچه اسرار، تلخ و شیرین، راه آب نامه، قصه های کوتاه برای بچه های ریش دار، قصه ما به سر رسید و...

فعالیت بسیاری از نویسندگان، جمال زاده را پدر داستان نویسی نو و آغازگر سبک واقع گرایی در ادبیات معاصر می دانند زیرا وی توانست ادبیات را به میان مردم آورد و زندگی و دغدغه آنان را موضوع نوشته های خود کند. در واقع محتوای داستان های وی انتقادی از وضع زمانه با زبانی ساده، طنزآمیز و آکنده از ضرب المثله ها و اصطلاحات عامیانه بود. بنابراین جمال زاده در نوشته های خود کوشید با لحنی طنزآمیز و طعنه ای حزن انگیز خُلقیات ناپسند ایرانیان را در روزگار خود آشکار سازد.

همزمان با جنگ جهانی اول کمیته ای به نام کمیته ملیون به رهبری سید حسن تقی زاده برای مبارزه با روسیه و انگلیس در برلین تشکیل شد. این کمیته سید محمدعلی جمالزاده را به همکاری دعوت نمود. جمالزاده در سال ۱۹۱۵ به برلین رفت و تا سال ۱۹۳۰ در آن جا اقامت داشت. پس از اقامت کوتاهی در برلین، برای مأموریت از طرف کمیته ملیون به بغداد و کرمانشاه رفت و مدت شانزده ماه در آنجا اقامت داشت. در بازگشت به برلین، مجله کاوه (۲۴ ژانویه ۱۹۱۶ اولین شماره آن به چاپ رسید) وی را به همکاری دعوت کرد و تا تعطیلی مجله (۳۰ مارس ۱۹۲۲) به همکاری خود با تقی زاده ادامه داد. س از تعطیلی مجله کاوه، سرپرستی محصلین

تعبیرات و مثل های عامیانه است. محمد علی جمال زاده که تمام عمر را در کشورهای اروپایی سپری کرده بود در آنجا تشکیل خانواده داد. ارتباط او با محیط و فرهنگ غرب در انتخاب شریک زندگی بی تاثیر نبود. جمالزاده در جواب این پرسش که چرا با زنی خارجی ازدواج کرده است، می گوید: وقتی من ۱۵ ساله بودم از ایران خارج شدم و آمدم بیروت و بعد آمدم اینجا (ژنو). همسایه ما در ایران دختری داشت به اسم ملکه که من عاشق او بودم. به پدر و مادرم گفته بودم ملکه را برای من نگاه بدارید. پدرم چند ماه بعد از اینکه از ایران آمدم بیرون، کشته شد. اولین سفری که رفتم به ایران، مادرم صدایم زد و گفت: ملکه آمده به دیدنت. لذت بردم. ملکه تا مرا دید، گفت: شوهر کرده ام این طور شد که من در همین اروپا زن گرفتم. البته باید گفت وی ۲ بار ازدواج کرده است. ازدواج نخست در ۱۲۹۳ خورشیدی با خانمی به نام ژوزفین در فرانسه و ازدواج دوم در ۱۳۱۰ با مارگرت اگرت در ژنو بود. این زن بنابر گفته جمالزاده، مسلمان شده و اسمش را فاطمه گذاشته بود. این مساله می تواند بیانگر اعتقاد جمالزاده به آیین اسلام در آن زمان باشد.

او نخستین مجموعه: داستان های کوتاه ایرانی را با عنوان یکی بود و یکی نبود در سال ۱۳۰۰ در برلین منتشر ساخت. در همین سال داستان طنز انتقادی ای با نام «فارسی شکر است» را در مجله کاوه به چاپ رسانید. داستان های وی انتقادی (از وضع زمانه)، ساده، طنزآمیز و آکنده از ضرب المثله ها و اصطلاحات عامیانه است. نخستین کتابی که جمالزاده نوشت «کنج شایان» نام داشت که در سال ۱۹۱۸ انتشار یافت که در زمینه اقتصاد ایران بود و مجله کاوه از آن به عنوان بهترین اثرهایی که تا آن روز در زبان فارسی در حوزه اقتصاد نوشته شده است نام برد. جمالزاده هم چنان به نوشتن مقاله در روزنامه کاوه ادامه داد.

این نویسنده پرکار علاوه بر داستان نویسی، آفریده های ارزشمندی نیز در حوزه تاریخ ایران، ادبیات، مسایل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ایران از خود به یادگار گذاشته و همچنین مقالات متعددی

سید محمدعلی موسوی جمالزاده اصفهانی ۲۳ دی ۱۲۷۰ در اصفهان به دنیا آمد.

او نویسنده و مترجم معاصر ایرانی بود. او را پدر داستان کوتاه زبان فارسی و آغازگر سبک واقع گرایی در ادبیات فارسی می دانند.

او در یک خانواده مذهبی تولد یافت. پدرش سید جمال الدین واعظ اصفهانی بود که غالباً برای وعظ به شهرهای مختلف ایران سفر می کرد.

محمدعلی در چهار سالگی نزد زنادی اش (آمنه بیگم) که زنی باسواد بود، الفبای فارسی یاد گرفت و پس از آن به مکتب خانه رفت، او در همان جلسه اول فلک می شود و خیلی زود مکتب خانه را رها می کند. مادرش او را در (راستا بازار) بیدآباد نزد میرزا حسن صحاف می گذارد تا هم شاگردی کند و هم از او درس بیاموزد. جمالزاده در خاطرات خود می گوید: «تازه آن جا معنی خواندن و نوشتن را فهمیدم و کم و بیش دستگیرم شد که منظور از یاد گرفتن این علامت های کج و معوج که به نام حروف و حرکات چون کرم های زبان کاری از اولین دوره کودکی به مغز و ریشه ی عمر اطفال معصوم می افتد و تا دم مرگ شیرهی جانیشان را می مکند، چیست.»

سید جمال از مؤسسان آزادی سیاسی ایران بود که علاوه بر فعالیت های سیاسی، اهل وعظ و خطابه هم است، کلامش دلنشین و عامه پسند است. از عمده صفات سید جمال، سخن گویی اش به زبان عوام و استفاده از